

Nyårslyckönskan

1868.

HELSINGFORS,

Finska Litteratur-Sällskapets tryckeri,

1867.

G. A. Berggren.

Företedt: *L. Heimbürger.*

Det nya året.

„O Gud, som leder folkens öden“,
Som öfver regn och solsken rår,
I detta nya nådens år,
Värj mildt vårt land för hårda öden,
Gjut öfver det Din fullhets horn,
Gif anden frid, gif axet korn,
Gif oss det lif, som kufvar döden.

Hård var den lott, som fadershanden
Lagt på vårt land i flere år.
Än brödlös mången hydda står
„Ond tid“ än herrskar grymt i landen.
Bekymrens suck mot himlen höjs
Från Suomis bröst; dess ande böjs
Af nödens storm vid himlaranden.

Men än till Dig det hoppet ställer,
Det folk, som burit utan knot,
Ren tusen, tusen stormars hot,
Som vet att lida, då det galler.
På fallets brant Du räddat har
Det mången gång i flydda dar,
Det känner Dig, ej modet faller.

Se! uti nödens hårda strider
 Till kraft Du folken fostra plär.
 Vårt folk sitt adels intyg bär
 Af detta mod, hvarmed det lider.
 När ej dess skuldra mera tål,
 För bördan sätter visst ett mål
 Du, Gud, vår far i alla tider.

Vi hoppas så, ej hoppet sviker,
 Blott tron på Dig ej fattas oss.
 Dess gnista tänd till segerbloss
 I våra bröst! — visst nöden viker,
 Vi veta det, när Ditt behag
 Oss återger en glädjens dag,
 Då med vårt väl det sig förliker.

Du hjälper dem, som sjelfva söka
 Att hjälpa sig med idog hand,
 Väck flitens kraft då i vårt land,
 Och folkets håg för kunskap öka!
 Sänd brödra kärlek i hvar barm,
 Att styrkan bjuder svaghet arm,
 Och kärleksverken sig föröka.

Men främst bland skatterna i lifvet
 Står friheten i lagens skydd.
 Gud! hägna den i Suomis hygd,
 Det är det bästa oss blef gifvet.
 Som förr, må Suomi, ingens träl,
 I lagens hägn utvecklas väl.
 Dess namn i glans då är städs skrifvet!

I Jesu namn det nya år
 Bör hvarje kristen börja,
 Ty der det namnet för oss går,
 Vi ej behöfva sörja;
 All rikedom ju finns deri;
 I lif, i död, der finna vi
 Allt, hvad oss är af nöden.

I Jesu namn det nya år
 Oss fridens helsning bjuder.
 Hvad Jesu namn i kraft förmår,
 I Ordet herrligt ljuder:
 Full frälsning ifrån syndens makt,
 Kraft till det goda, änglars vakt
 Och seger in i döden.

I Jesu namn det nya år
 Som nådens år än helsas,
 Och Fadrens famn än öppen står,
 Att motta dem, som frälsas.
 Än Hans och Fadrens Ande ger
 Oss kraft till helgelse och ber
 Hvar själ till nådastolen.

I Jesu namn det nya år,
 Ny dag af saligheten,
 Då frälsning än kan blifva vår,
 Och del i herrligheten,
 Guds nåd vi fåfängt ej undfå,
 Men tiden visligt nyttja må!!
 Guds nåd är nyårssolen.

I Jesu namn det nya år
 Sällt för hvart land skall blifva,
 Der Jesu namn rätt dyrkan får,
 Skall åt det styrka gifva,
 Att ymnigt der välsignelse
 Af Herrans fruktan skall sig te
 Med allt, ur allt, i alla.

I Jesu namn, Gud! detta år
 Skänk fröjd åt fosterlandet!
 Gif, att det fast vid Jesus står!
 Hans namn föreningsbandet
 Städs vare fremst hos Suomis folk!
 Hans helga ord den högsta tolk,
 Af det, vi sanning kalla.

I Jesu namn det nya år
 Åt Jesu tjenst vi gifve!
 I Jesu namn, i Jesu spår
 Vi följe gladt och blifve!
 I Jesu namn, till Jesu famn
 Vi sträfve, som till bästa hamn!
 Oss Honom vi befalla!

Hyvää uutta vuotta!

Rakkaalle isänmaallemme
 Menestys, onni olkoon,
 Ja kaikkein meidän päällemme
 Siinaus Herran tulkoon.
 O että aina yhteys,
 Ja vahva yksimielisyys
 Asuisi seassamme.

Suloinen olet isänmaa!
 Kaikille lapsillesi;
 Sylissä saamme asua,
 Nautita hyvyyttäsi.
 Majoissas muinen synnyimme,
 Ja nuorna niissä elimme
 Päivämme iloisimmat.

Myös niissä ennen elivät
 Sukumme, Vanhimпамme;
 Vieläkin niissä löytyvät
 Useat langoistamme;
 Näin ovat meille moniat
 Rakkahat muistot, ihanat
 Syntymä-paikoistamme.

Jo nuorna siellä opimme
Luojamme tuntemahan:
Jo silloin taivuit mielemme
Jesusta rakastamaan,
Ja hyvyttänsä muistamaan,
Ja pöydällensä maistamaan
Armonsä suloisuutta.

Siis rakkahassa muistossa
Pysyköön isänmaamme,
Ja korkiassa arvossa
Alati lapsissamme;
Sen etuja, sen parasta,
Kaikesta sielun voimasta,
Hartaasti valvokaamme.

Kasvakoot Suomen asujat
Tunnossa Taivaan Herran,
Ja menoissansa autuaat
He olkoot monin kerran.
Myös sodan surmat veriset,
Ja viholliset kiukkuiset
Paetkoot rajoistamme.